

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ 1964

ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 68 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

ਅਗਸਤ। 10, 1966 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1952 (VIII 1953)-Ss. 2 ਅਤੇ 3 —ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ 400 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ— ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 250 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਰੀਡੀਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਦੋਂ 1953 ਦਾ ਐਕਟ VIII, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ-ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਕੀ ਉਸਦੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ"। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ (ਏਲੀਅਨਜ਼) ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1952 ਦੁਆਰਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ (ਏਲੀਅਨ) ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। .

1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰਦੇਸੀ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸਥਿਰ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ' ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ' . . ,

2 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ 10 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

ਲਾਲ, ਵਧੀਕ ਸਬ-ਜੱਜ, ਤੀਸਰਾ ਗਲਾਸ, ਊਨਾ ਵਿਖੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ।

ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਨਗਿੰਦਬਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ,?, ਗਾਏ।

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗੁਪਤਾ, ਜੀ.ਸੀ. ਗਰਗ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ,?, ਨਾਲ ਗੰਗਾ ਪਰਸਕਾਦ ਜੈਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.-ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਮੇਰੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕੇਸ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਏਡ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। 28 ਮਈ, 1927 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3 ਕਨਾਲ 19 MDRLDS ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 400. ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਨੁਮਾਇਸ਼ ਡੀ. 1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਸਨ, ਅਜੁਧਿਆ ਦਾਸ, ਹਮੀਰੂ ਅਤੇ ਮੋਹਨ। ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਅਜੁਧਿਆ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਾ ਦੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਨੀਮ ਚੰਦ, ਕਰਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਜੇਰੀ ਨਾਲ ਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਲਸੀ ਫਲੈਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ, ਅਜੁਧਿਆ ਦਾਸ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਉਸਦੇ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੇ 12 ਜੂਨ, 1927 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 28 ਨਵੰਬਰ, 1927 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4 ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਉਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਰਫ਼ੀਰਿਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਲਈ ਵਿਚਾਰ. 250 ਬੀਹ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮਾ wIR ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸ਼ਰੀਗ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ "ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਲੇਨੇਸ਼ਨ ਟਿਊਬ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰਿਵੇਫਸ਼ਨਸਿਰਵ ਅਧਿਕਾਰ। 250'\ ਫ਼ਰਮਾਨ

ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ "ਆਰ ਐਂਡ 250 ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ into ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ਼ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1952, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 8, 1953 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 15 ਜੂਨ, 1952 ਤੋਂ

ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੀਖਿਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। 2 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ। ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੇਲ, ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੀਮ ਚੰਦ, ਕਰਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ ਹਮੀਰੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਖ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 15 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ 5 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਸ਼ਾਮਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1952 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, "ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ (ਦਲ ਸਮੇਤ) ਵਿਆਜ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ

ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਜ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ 15 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸ਼ਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਜੂਧੀਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਸ਼ਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਨਚੇਏਟ ਅਧਿਕਾਰ 15 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ 30 ਮਾਰਚ, 1928 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 3) ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੇ ਸ਼ਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ "ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਾਲਕ" ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 250"। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਚਾਲਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। 24 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਨੇ

ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਮਾ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਚੇਏਟ ਰਾਈਟ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੂਹਿਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸ਼ਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਹ ਸ਼ਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। 30 ਮਾਰਚ, 1928 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਅਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਸ਼ਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਐਕਟ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੋ ਬੁਝ ਗਿਆ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜ਼ਬਤ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਾ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 15 ਜੂਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. 1952. ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। 15 ਜੂਨ, 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ 250 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਮਾ ਨੇ ਖੁਦ ਕੋਈ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਮਾ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਥਨ ਦਾ ਸਾਰ ਗੋਕਲ Y ਵਿੱਚ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮਾਹਰ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੀਆ, (1). ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:- “ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਤੱਕ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਈ.ਪੀ. 414.

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਜਸਵੰਤ ਰਾਏ, ਆਦਿ (ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹਿੱਤ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੇਸ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸੰਭਾਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਉਸ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ। ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੰਭਾਵੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਖਿਤਾਬ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਦੇਸੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 1920 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਕ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮਾ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਸਕਰੀ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਆਈ.ਪੀ. 3 ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜੇ ਪਰਦੇਸੀ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਦੇਸੀ ਜਾਂ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ"। ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਖਿਤਾਬ ਇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਕੋਲ ਰਿਹਾ। ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਨੇ 15 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ, ਸਿੱਖ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂਰੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 3, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ "ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਮੌਤ" 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਮਾ ਦੀ ਮੌਤ 15 ਜੂਨ 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਛੂਤ-ਛਾਤ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ"

ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਵਰਗੇ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਚਾਰਟਰ ਹੈ ' ਦਾਅਵਾ. ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਭੁੱਲ (ਕੈਕਸ ਓਮਿਸਸ) ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਹੁੰਦਾ।

"ਕਾਨੂੰਨ, ਕਸਟਮ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ" ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ. ਸ਼ਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਐਕਟ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ, ਇਸ ਦਾਇਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਮਾ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਐਕਟ ਦਾ i. ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 3 ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਵੀ, ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪੂਰਣ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਫੁੱਟਪਾਥ 'ਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ। 250. ਸ਼ਮਾ ਅਤੇ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ' ਅਤੇ 'ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 'ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ' ਅਤੇ 'ਕਬਜ਼ਾ'

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਜਸਵੰਤ ਆਈ, ਆਦਿ (ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.) ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਕੈਜ਼ੇਲ ਹੋਣਗੇ? ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਪੀਪੀ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਏਪੀਡੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। , APD ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਵਰਤੀ APD ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ-ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"। ਧਾਰਾ (F) ਦੇ ਤਹਿਤ 4N 'ਓਸੀਪੀਪੀਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੈਵੀਪਿਊ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿੱਚ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤ੍ਰਹਾਂ, ਏਪੀਡੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਟੈਪੋਟ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ"। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 'ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ।? ਸੰਬੰਧਤ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਲਸੀ ਦੀ ਲਾਟ ਇਸਦੇ ਫਿੱਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦੀ। ਸਿਰਫ਼ ਲੋੜ PFHPT THP ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬੀਪ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋੜ FU ^ IJAM ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਮਾ. ਇਸੇ ਤ੍ਰਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਰਿਹਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ.ਟੀ. ਨੇ ਸ਼ਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, THP ਮੁਦਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ਼ਮ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ। WHEP ਅਤੇ JF ਉਹ ਸ਼ਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਮਾ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪਏ ਸਮਝੇ ਜਾਣ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਫਲਸ਼ੈਅ ਅਤੇ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਜੇ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੀਰੂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚਲਾਏ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਬੀਰੂ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਸਟਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜੱਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੇਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ

ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੀਰੂ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੇ, ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਗੁਰਦੇਵੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1966) 2 ਪੰ. 874=1966 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 626.

10 ਅਕਤੂਬਰ, 1954. ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 15 ਜੂਨ, 1952 ਤੋਂ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਕੂੜਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਖੋਜ 'ਤੇ, ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਏ। ਪੰਨਾ 631 'ਤੇ, ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਲੇਨੇਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਲੇਨੇਸ਼ਨ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜ ਤੋਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਓਬਿਟਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਦਾ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 631 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪੰਜ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਉਲਟ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਛੋੜਾ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ"।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XIII ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਧੇ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਪੰਜ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਨ ਜੋ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।"

ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ' ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1953 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ "ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਚ ਦੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ" ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ "ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਅਸਲ ਵਾਢੀ" ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਚਾਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਜੋ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੱਜ. ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਮੱਲਿਕਾਰਜੁਨ (3) ਦੇ ਪੰਨਾ 141 'ਤੇ ਜਸਟਿਸ ਕੇਸੀ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਜਿਹੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼"। ਇਹ ਐਕਟ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ "ਫਰਮਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ" ਦੇ ਨਾਲ "ਫਰਮਾਨ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਮਾ ਖੁਦ ਧਾਰਾ 3 (ਏ) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੁਦਈ 1928 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ THPM ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ?

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮਿਨਰਲ ਇੰਡਸਟਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਨਾਗਪੁਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੇਂਦਰੀ ਜਬਲਪੁਰ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, "ਜਸਟਿਸ ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵਜੋਂ) ਨੇ 1071 ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ: -

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਈ.ਸੀ. 137.

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਈ.ਸੀ. 1068

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਉਸਾਰੀਆਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੋਣ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ।

ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਮਾ ਅਤੇ ਤੁਸਲੀ ਰਾਮ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ, ਫਿਰ ਵੀ 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਕਿਊਕੂਪੈਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾ ਦੇ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ? ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ. ਅਨੁਸਾਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਿੜਤਾ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ .ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਵਾਈਫਾਈ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। .

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ .

ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.]

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜੀ.ਐਸ. ਮੁਮਿਕ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 441-ਡੀ

11 ਅਗਸਤ 1966 ਈ

ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1957 ਦਾ LXVI)- ਐੱਸ. 124, 126 ਅਤੇ-512— ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੇਟ ਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ

Translator Chander Shekhar

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)